

Sagttagelse af Reglerne i bemeldte Lov^a, nemlig Loven af 19de Februar 1861, ikke er udelukket, at Tiendeeteren ved Synet kan forlange særlig kyndige Folk i Genhold til § 33; men selv om dette maa antages, selv om man altsaa er betrygget med Hensyn til Valget af de Personer, der skulle træffe Afgjørelsen af, om Foranstaltningen skal finde Sted eller ikke, føler jeg dog ikke ringe Betænkelighed ved at give Bestemmelsen det Omfang, som det ærede Medlem har foreslaaet. Jeg tror, at under alle Omstændigheder maa der, hvis Lovforslaget skal fremmes, gives en Begrændsning baade med Hensyn til Betingelserne og med Hensyn til Omfanget af de Forpligtelser, der paalægges. Med Hensyn til Betingelserne kunde der jo tænkes forskjellige Maader, hvorpaa Begrændsningen skulde kunne ske. Muligvis kunde der være Tale om en saadan Begrændsning, at det kun skulde finde Sted paa saadanne Steder, hvor Kisterne under almindelige Omstændigheder, uden at der havde fundet særlig fugtige klimatiske Forhold Sted, maatte nedsettes i Vand. En saadan og maaske andre Begrændsninger kunde der være Tale om; men i ethvert Tilfælde tror jeg, at det ærede Medlem havde Ret, naar han antydede, at det var nødvendigt at sætte en Begrændsning med Hensyn til Omfanget af den paagældende Tiendeeters Forpligtelse, thi i Genhold til hvad jeg nylig udtalte, vil der let kunne blive Tale om særdeles omfattende Foranstaltninger, idet det nemlig, naar Kirken ligger midt i en By og i Nærheden af beboede Huse, da maaske vil blive nødvendigt at føre Vandet meget langt bort. Hvis jeg ikke husker feil, opgaves det i den Sag, der var Gjenstand for Domstolens Afgjørelse ifjor, og som efter Forslagsstillerens Forklaring jo nærmest har foranlediget hans Lovforslag, at Udgifterne til Drainingen endog slugte flere Aars Indtægter af Kirken, i alt Fald Mere end et Aars Indtægt. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (C. C. Larsen), der som Borgmester havde denne Sag, i hvilken Magistraten var søgt som Kirkeeter, vil kunne sige, om jeg husker feil. Der vil altsaa kunne være Tale om meget betydte Beslutninger for ved-

kommende Tiendeeter, og at der derfor vistnok bør være en Begrændsning med Hensyn til Omkostningerne — jeg skal ikke nærmere sige, i hvilken Retning eller hvorledes den skulde udtrykkes —, det tror jeg er ganske klart. Jeg har nu tilladt mig at fremhæve de Betænkeligheder, jeg har haft med Hensyn til det foreliggende Lovforslag; men det er ingenlunde min Mening dermed at ville fraraade, at det skulde overgaa til 2den Behandling; tværtimod ønsker jeg, da jeg ogsaa har Sympathi med den Søelse, hvorfra det er fremgaaet, at det maa blive undergivet en Overveelse her i Thinget. — Foraa vidt nu altsaa denne Sag vil blive overgivet til Behandling i et Udvalg, vil jeg tillade mig at henstille, om ikke Udvalget ved samme Lejlighed vilde tage under Overveelse en anden Forandring i Loven af 19de Februar 1861, med Hensyn til hvilken det vistnok er gaaet flere ærede Medlemmer ligesom mig, at Mange have henvendt sig til dem for at bede dem virke i den Retning, ligesom ogsaa i den senere Tid denne Sag paa flere Steder er fremkommen i Dagspressen til Behandling. Jeg sigter naturligvis, som ærede Medlemmer kunne tænke, til Spørgsmaalet om Opvarmning af Kirkerne. Dette er jo Noget, som allerede forlængst har været opstillet fra Hygieenikeres Side som en Fordring. Jeg erindrer tydelig, at allerede paa den store hygieeniske Kongres, der afholdtes i 1858 i Kjøbenhavn af Læger og andre Hygieenikere fra hele Norden, blev der vedtaget blandt Andet en Resolution om, at Kirkerne burde opvarmes. I Loven af 19de Februar 1861 er der jo ogsaa foraa vidt taget et Hensyn til dette Forhold, som der i § 5 er givet den Bestemmelse, at Kirkeeteren ikke kan modsætte sig, naar Menigheden ønsker det, at der i Kirken anbringes en Varmetændning, men at han kan fordrø, at der derved ikke paaføres ham enten strax eller fremtidig nogen forøget Udgift, hvorfor ogsaa den derved forhøiede Assurancepræmie bliver ham uvedkommende. Dette aabner altsaa en Mulighed for Menighedene til selv at betjene Kirkenes Opvarmning; men hvort det nu kan ske eller ikke, er det temmelig afgjort, at denne Bestemmelse ikke har ført til det attraaede Mål. Medens